



Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1136

22.12.2024 (135)

Η εκπαίδευση μιας κακής ιδιοφυΐας από τον Gerhard Lauck

Μέρος 2

* * * * *

Η πλευρά της οικογένειας της μητέρας μου είχε επίσης το μερίδιό της σε ιστορίες.

Ο προπάππος σας είχε έρθει πρώτα στην Αμερική πριν φέρει την προγιαγιά σας. Την πήγε σε ένα ειδικό κατάστημα για να δοκιμάσει μια ολοκαίνουργια αίσθηση φαγητού.

Της είπε: Φύσα το, είναι καυτό!

Το έκανε.

Όλοι στο κατάστημα γέλασαν. Μετά το δοκίμασε, χαμογέλασε και τον χαστούκισε.

Ήταν παγωτό.

* * * * *

Η γιαγιά φώναζε τον παππού, που καθόταν στη βεράντα, να έρθει μέσα για δείπνο. Αλλά δεν ήρθε. Έτσι με έστειλε να τον φέρω. Τον είδα να κάθεται εκεί και να

παρακολουθεί τρία όμορφα νεαρά κορίτσια που περνούσαν. Το είπα στη γιαγιά. Βγήκε έξω και τον τράβηξε από το αυτί πίσω στο σπίτι... Υποθέτω ότι ποτέ δεν είσαι πολύ μεγάλος για να κοιτάξεις.

* * * * *

Όταν ο πατέρας σας έδειξε την πανάκριβη ολοκαίνουργια πίπα του σε έναν από τους θείους μου, εκείνος παρεξήγησε, νόμιζε ότι ήταν δώρο και τον ευχαρίστησε θερμά. Ο πατέρας σου δεν είχε την καρδιά να πει τίποτα. Χρόνια αργότερα, αφού είχε πεθάνει, η οικογένεια, που ήξερε τι είχε συμβεί, επέστρεψε την πίπα. Είπαν ότι την είχε καπνίσει μόνο τις Κυριακές.

Ο μισός πληθυσμός μιας μικρής πόλης στο Ουισκόνσιν έχει συγγένεια με τη μητέρα μου. Ο προπάππος μου είχε έξι γιους. Είδα μια παλιά φωτογραφία τους και μπορώ να επιβεβαιώσω ότι μοιάζω ακριβώς με τον πατέρα της μητέρας μου, τον Όττο, ο οποίος γεννήθηκε στην Παλιά Χώρα και πήρε το όνομά του από τον Όττο Μπίσμαρκ.

Η οικογένειά μου είναι γερμανική και από τις δύο πλευρές. Lauck και Hein από την πλευρά του πατέρα μου. Preuss και Pahl από την πλευρά της μητέρας μου. Η οικογένεια Λάουκ ανάγεται σε Εσσαιούς αξιωματικούς, αδέλφια που υπηρέτησαν στον Αμερικανικό Επαναστατικό Πόλεμο. Το ίδιο το όνομα "Lauck" ανάγεται στην Παλαιά Υψηλή Γερμανική γλώσσα, η οποία εξαφανίστηκε γύρω στο 1050 μ.Χ..

Πολλά χρόνια αργότερα, η μητέρα μου μου είπε ότι δύο μακρινοί συγγενείς μου είχαν πεθάνει στην 11η Σεπτεμβρίου. Εγώ δεν τους είχα γνωρίσει, αλλά εκείνη τους είχε γνωρίσει.

Έχω δει φωτογραφίες δύο άλλων διπλών για μένα. Επιπλέον, ακόμη ένας άλλος σωσίας είχε μείνει σε ένα στρατώνα μαζί μου. Είχε μάλιστα το ίδιο ύψος με μένα! Μερικές φορές άλλοι επισκέπτες μας μπέρδευαν. Έπαιξα με την ιδέα να τον προσλάβω ως δόλωμα.

Πιάνοντας Critters

Οι αγαπημένες μου ασχολίες ήταν να πιάνω γυρίνους, βατράχια και χελώνες, να σκαρφαλώνω σε δέντρα και να εξερευνώ τα παρακείμενα χωράφια και δάση. Τα ζώα ήταν - και εξακολουθούν να είναι (!) - η μεγάλη μου αγάπη.

Τα Σαββατοκύριακα ο πατέρας μου και εγώ πηγαίναμε να πιάσουμε χελώνες στο "βαθμός". Ή έπαιρνε έναν υπνάκο στο αυτοκίνητο ενώ εγώ έπιανα βατράχια

μόνος μου.

Ένα καλοκαίρι οι δυο μας κάναμε εκατοντάδες χιλιόμετρα για τη *Μεγάλη Εκστρατεία Κυνηγιού Φιδιών*. Αν και απογοητεύτηκα που δεν βρήκα κανένα κροταλίας, ήμουν ευχαριστημένος με τη λεία μου: ένα ωραίο φίδι με μύτη γουρουνιού, ένα ζευγάρι γαλάζιους δρομείς και δεκάδες φίδια χόρτου.

Όταν η μητέρα μου βρήκε ένα από αυτά τα φίδια, ένα μικροσκοπικό φιδάκι, στο κρεβάτι της, τα εξόρισε στην ύπαιθρο. Ευτυχώς, κατάλαβε ότι ο πατέρας μου ήταν ο ένοχος. Το διαβολικό του βλοσυρό βλέμμα και το δικό μου βλέμμα τρόμου στο άκουσμα της ανακάλυψής της έκαναν τη λύση του μυστηρίου "πώς βρέθηκε εκεί" πάρα πολύ προφανή. Άλλωστε, ποιο αγόρι με σώας τας φρένας θα διακινδύνευε την απώλεια ενός απολύτως καλού φιδιού με ένα τόσο ηλίθιο κόλπο!

Όταν τελικά αφαιρέσαμε τη δεξαμενή πετρελαίου για έναν παλιό κλίβανο από το υπόγειο (όπου βρισκόταν κάτω από το παλιό κάρβουνο), την έκοψα στη μέση κατά μήκος με καλέμι και βαριοπούλα. Αυτό ήταν χρονοβόρο και θορυβώδες (!), αλλά στρογγυλοποιήθηκα με μια δεξαμενή χελώνας καλού μεγέθους.

Ως παιδί και ακόμη και ως έφηβος, μου άρεσε να ξεφυλλίζω οδηγούς για τα ζώα. Μπορούσα μάλιστα να αναγνωρίσω πολλά υποείδη.

Όπως είναι φυσικό, η οικογένειά μας είχε μια μεγάλη ποικιλία κατοικίδιων ζώων όλα αυτά τα χρόνια. Περιλάμβαναν βατράχια, φρύνους, γυρίνους, ψάρια, σαλαμάνδρες, τρίτωνες, πουλιά, σκίουρους, κουνέλια, ρακούν, κοτόπουλα, γάτες και σκύλους.

Θα έπρεπε να θυσιάσω περισσότερα δέντρα για να καταγράψω όλα τα είδη, τα υποείδη και τις φυλές.

Τα γκαράζ μας έχουν φιλοξενήσει αγριόγατες, αλεπούδες και κουκουβάγιες, καθώς και περισσότερες γάτες από όσες έχουν οι κάτοικοι κάποιων πόλεων εδώ γύρω.

Αρκεί να πω ότι πάντα αγαπούσα τα ζώα.

Ήμουν παιδί-στρατιωτικός

Μου άρεσε να ζωγραφίζω εικόνες από μάχες μεταξύ τανκς και αεροπλάνων. Ενστικτωδώς, επέλεγα εθνικά διακριτικά που δεν θα δημιουργούσαν "σύγκρουση συμφερόντων". Δεν ήθελα να προσβάλω κανέναν συγγενή. Ακόμη και αν είχαν πολεμήσει στη "λάθος πλευρά".

Οι μάχες μου με τα μικρά πλαστικά στρατιωτάκια διαρκούσαν ώρες. Κάποιες φορές επιστράτευα ζώα, οπότε τα ζώα ήταν πάντα οι πρωταγωνιστές και οι άνθρωποι στρατιώτες οι ανταγωνιστές.

Έχτισα ένα τρομερό οχυρό με υπόγεια σήραγγα. Το τούνελ ήταν μεγάλη

βοήθεια για να λερωθώ. Εξάλλου, κάθε μικρό αγόρι που αξίζει το αλάτι του ξέρει ότι δεν μπορείς να διασκεδάσεις αν δεν λερωθείς καλά και βρώμικα.

Η εκπαίδευση στη μάχη περιελάμβανε τη χρήση χειροποίητων ξύλινων σπαθιών και ασπίδων. Συνήθως τα έβαζα με τρία παιδιά ταυτόχρονα και κέρδιζα.

Έγινα επίσης ένας εκκολαπτόμενος *μιλιταριστής*!

Ένα παιδικό βιβλίο για διάσημες μάχες της παγκόσμιας ιστορίας μου έκανε μεγάλη εντύπωση. Η στρατιωτική ιστορία έγινε ένα από τα μεγάλα μου ενδιαφέροντα εκτός από τα ζώα.

Ο πατέρας μου αγόρασε για μένα μια παιδική έκδοση μιας στολής του αμερικανικού στρατού. Έβαλα τους γονείς μου να γράψουν το όνομά μου και τον "βαθμό" μου "Λοχαγός". Όταν φθαρεί, πήρα μια καινούργια. Μέχρι τότε, ήμουν ήδη "στρατηγός". Φυσικά, μου άρεσε να τη φοράω κάθε φορά που "έπαιζα στρατό".

Ο "εχθρός" μου είχε δώσει το παρατσούκλι "Στρατηγός Doolittle". Προφανώς, δεν γνώριζαν την ιστορία τους και απλά έβρισκαν το όνομα διασκεδαστικό.

Αυτοί οι στρατοί δεν αποτελούνταν από "φίλους" που απλά χωρίζονταν σε "ομάδες" για να "παίξουν ένα παιχνίδι". Θεωρούσαμε τους εαυτούς μας ως "στρατιώτες" που "έκαναν πόλεμο" εναντίον του "εχθρού" για αμφισβητούμενο έδαφος.

Η μάχη μας συνίστατο στο να βομβαρδίζουμε τον αντίπαλο στρατό με χωμάτινους σβώλους. Αυτός ο περιορισμένος πόλεμος είχε ως αποτέλεσμα λίγο πόνο, αλλά όχι σοβαρούς τραυματισμούς.

Από την άλλη πλευρά, η ρίψη πέτρας ήταν ανεπιθύμητη. Ήταν σαν παραβίαση της Σύμβασης της Γενεύης.

Ποτέ δεν είχαμε την πρόθεση ή την επιθυμία να προκαλέσουμε σοβαρό τραυματισμό στον "εχθρό"! Αυτοί οι "στρατοί" δεν ήταν ούτε "συμμορίες" ούτε "ομάδες". Ήταν κάτι ενδιάμεσο.

Αισθάνομαι πολύ περισσότερα από ένα απλό παιχνίδι σε αυτές τις παιδικές στρατιές, δηλαδή κοινωνιολογικές, ίσως και ανθρωπολογικές προεκτάσεις.

Ως βετεράνος πολλών μαχών, είχα αναπτύξει κάποια δεξιότητα στο να αποφεύγω αυτά τα βλήματα. Δυστυχώς, ήμουν κακός σκοπευτής.

Η μάχη συνήθως κατέληγε σε μια ένδοξη νίκη. Έπεφτα κατευθείαν πάνω στον εχθρό, υπομένοντας τον πόνο του χτυπήματος από μια πλήρη ομοβροντία. Εκείνοι έφευγαν τρομαγμένοι.

Μια εκστρατεία ειδικότερα αποτελεί ένα καλό παράδειγμα της νοοτροπίας μας.

Μια μέρα ανακαλύψαμε μια παράξενη ξύλινη σχεδία να επιπλέει σε μια μικρή

λίμνη στη "no man's land" που συχνά χρησίμευε ως πεδίο μάχης μας. Προφανώς, μια εχθρική εισβολή! Στοιβάξαμε πάνω της πέτρες για να τη βυθίσουμε. Στη συνέχεια, σπάσαμε μπουκάλια πάνω στα βράχια, ώστε τα σπασμένα γυαλιά να δυσκολέψουν τον εχθρό να διασώσει το σκάφος του.

Μέρες αργότερα, ανακαλύψαμε μια εχθρική περίπολο που προσπαθούσε να το περισυλλέξει. Επιτεθήκαμε και αυτοί τράπηκαν σε φυγή. Εκτός από έναν κακόμοιρο διάβολο. Είχε σκαρφαλώσει σε ένα δέντρο πάνω από τη λίμνη. Τώρα κρατιόταν από ένα κλαδί με το ένα χέρι, ενώ με το άλλο πολεμούσε με σπαθί έναν από τους άντρες μου. Εντυπωσιάστηκα από τη γενναιότητα αυτού του εχθρικού στρατιώτη.

Τι πρέπει να κάνουμε; Η κατάσταση φαινόταν επικίνδυνη. Κανείς δεν ήθελε να τραυματιστεί σοβαρά κανείς από τις δύο πλευρές. Αλλά η κήρυξη ανακωχής, ακόμη και στη μέση μιας θερμής μάχης, ήταν πρωτοφανής.

Διέταξα τους άνδρες μου να υποχωρήσουν. Ο εχθρικός διοικητής κατάλαβε τι έκανα και γιατί, οπότε δεν προσπάθησε να εκμεταλλευτεί την υποχώρησή μας. Αντ' αυτού, φώναζε στον αποκομμένο στρατιώτη του να κάνει μια εξόρμηση μέσα από το κενό που είχα αφήσει σκόπιμα να σχηματιστεί. Εκείνος κατάλαβε και το έκανε.

Αφού πέρασε λίγος καιρός, έτυχε να συναντήσω αυτόν τον γενναίο πρόην εχθρό κάτω από ειρηνικές συνθήκες. Γίναμε φίλοι.

Την πρώτη φορά που με πήγε στο σπίτι του για να παίξουμε, σταμάτησε μπροστά στην είσοδο, γύρισε προς το μέρος μου και μου είπε: "Μην πεις στη μαμά μου ότι είσαι προτεστάντης. Λέει ότι όλοι οι Προτεστάντες είναι γουρουνία και δεν θα με αφήσει να παίξω μαζί σου". Αρκετά χρόνια αργότερα, έμαθα ότι η ίδια η θρησκευτική ομάδα της μητέρας του, η Καθολική, θεωρούνταν "μειονότητα" σε εθνικό επίπεδο. Σε εκείνη την περιοχή, δεν ήταν.

Ο πατέρας μου πήγαινε τους γιους του για κάμπινγκ, ψάρεμα και κανό. Όταν ήμασταν αρκετά μεγάλοι, μας έμαθε επίσης πώς να χειριζόμαστε πυροβόλα όπλα και μας πήγαινε για κυνήγι.

Όταν άρχισε για πρώτη φορά να μας δείχνει πώς να χρησιμοποιούμε το όπλο, η μητέρα μου ανησύχησε πολύ. Ο πατέρας της της είπε: *Μην ανησυχείτε! Θα τους μάθει τον σωστό τρόπο!*

Η εκπαίδευσή μου είχε ως εξής.

Την *πρώτη χρονιά* που κυνηγούσα, είχα μαζί μου ένα κυνηγετικό όπλο *χωρίς κλείστρο*. Απλά για να μάθω πώς να είμαι ασφαλής όταν διασχίζω φράχτες και τέτοια.

Τη *δεύτερη χρονιά*, πήρα το μπουλόνι. Αλλά όχι το κέλυφος! Κάθε φορά που ήθελα να πυροβολήσω, έπρεπε να ζητήσω από τον πατέρα μου ένα βλήμα.

Την *τρίτη χρονιά*, είχα και μπουλόνι και βλήματα.

Φυσικά, τόσο η καραμπίνα όσο και το τουφέκι μου ήταν όπλα μιας βολής.

Κόστισαν 20 και 30 δολάρια αντίστοιχα. Καινούργια, όχι μεταχειρισμένα.

Αργότερα ανταλλάξαμε όπλα. Όταν επιμήκυνε το κοντάκι, δεν έλαβε υπόψη του τα χειμωνιάτικα ρούχα. Προτιμούσε επίσης το μικρότερο βάρος του μονόκαννου όπλου μου. Εμένα μου άρεσε το γεγονός ότι το δίκαννο είχε λιγότερη ανάκρουση.

Πολλά χρόνια αργότερα, ένας φίλος, πρώην αστυνομικός, ζήτησε να δει το νέο μου περίστροφο. Έβγαλα το περίστροφο από το συρτάρι του, άνοιξα τον κύλινδρο, αφαίρεσα τις σφαίρες, έβαλα τις σφαίρες πίσω στο συρτάρι, γύρισα το περίστροφο ώστε να μην σημαδεύει κανέναν και στη συνέχεια, κρατώντας το επίπεδο στην παλάμη μου με τον κύλινδρο ακόμα ανοιχτό, του το πρόσφερα. - Αυτό τον εντυπωσίασε.

Ακολουθεί μια προειδοποιητική ιστορία: Ο πατέρας μου παραλίγο να τινάξει το κεφάλι του στον αέρα μια φορά, όταν η καραμπίνα του εκτυρσοκρότησε και άνοιξε μια τρύπα στην οροφή του αυτοκινήτου! Μου επισήμανε αυτό το γεγονός ως υπενθύμιση για το πόσο επικίνδυνα είναι τα όπλα. Και πόσο σημαντικό είναι να είμαστε πάντα πολύ, πολύ, πολύ, πολύ προσεκτικοί!

Οι "άνδρες" ταξίδευαν επανειλημμένα μέχρι τον Καναδά για ταξίδια με κανό διάρκειας τριών εβδομάδων. Ήμασταν τόσο μακριά που δεν υπήρχαν δρόμοι ή άλλα σημάδια πολιτισμού. Έπρεπε να κωπηλατήσουμε με το κανό σε μια λίμνη, να κάνουμε "portage" σε ένα χωμάτινο μονοπάτι στην επόμενη λίμνη και να επαναλάβουμε τη διαδικασία.

Οι παρακάτω ιστορίες προέρχονται όλες από αυτά τα ταξίδια με κανό στον Καναδά.

Σε ένα ταξίδι πριν αρχίσω να έρχομαι μαζί, ένας από τους αδελφούς μου έπαθε μια μόλυνση στο δάχτυλο του ποδιού. Το πλήρωμα, στο οποίο συμμετείχαν και άλλοι ενήλικες οικογενειακοί φίλοι, δεν είχε χρόνο να τον πάει πίσω στον πολιτισμό. Έτσι, τον μέθυσαν με ουίσκι, αποστειρώσανε μια ξιφολόγχη στη φωτιά, έβαλαν τρεις ενήλικους άντρες να κάτσουν στο στήθος του... και μετά ο πατέρας μου έκοψε μέρος του δαχτύλου του με αυτή τη ξιφολόγχη.

Ο πατέρας μου ήταν ο επίσημος γιατρός. Είπε ότι ο δικός του πατέρας ακολουθούσε πάντα τα ίδια δύο βήματα όταν αντιμετώπιζε έναν μικροτραυματισμό. Πρώτα ρωτούσε τι συνέβη. Δεύτερον, έβαζε μασητικό καπνό στην πληγή. Θεέ μου, με τέτοια εκπαίδευση, απορώ πώς δεν έγινε διάσημος χειρουργός αντί για μηχανικός!

Ορκίζονται ότι παρ' όλα αυτά κατάφερε με κάποιο τρόπο να σηκώσει το σώμα του έξι εκατοστά από το έδαφος. Και ότι οι άνθρωποι που βρίσκονταν είκοσι μίλια μακριά στη λίμνη ισχυρίστηκαν αργότερα ότι άκουσαν την κραυγή του.

Χαίρομαι που δεν ήμουν στο συγκεκριμένο ταξίδι. Θεωρήθηκα ακόμη πολύ νέος για να έρθω μαζί στα πρώτα δύο ταξίδια.

* * * * *

Είχαμε ανακαλύψει ένα εγκαταλελειμμένο ξύλινο σπιτάκι του δασοφύλακα με χυτοσιδηρή ξυλόσομπα και αποχωρητήριο. Αυτό έγινε η κατασκήνωση βάσης μας.

Ο πατέρας μου είχε κάνει μια συμφωνία με τους γιους του: *Θα αγοράσω ό,τι θέλετε να φάτε, αλλά ΕΣΕΙΣ πρέπει να το κουβαλήσετε!* - Σπάσαμε τις πλάτες μας, αλλά τρώγαμε σαν βασιλιάδες.

Στο portage, ο αδελφός μου κουβαλούσε ένα κανό και κουβαλούσε και ένα σακίδιο πλάτης. Ένιωθε ότι ήταν πολύ σκληρός τύπος.

Τότε άκουσε βήματα να πλησιάζουν γρήγορα από πίσω.

Αυτό που είδε στη συνέχεια τον εξέπληξε και τον εντυπωσίασε.

Κάποιος τον προσπέρασε. Τρέχει. Κουβαλούσε ένα κανό και δύο σακίδια: ένα στο στήθος και ένα στην πλάτη...

Ήταν μια γυναίκα!

Μιλώντας μαζί της στο τέλος της διαδρομής, έμαθε ότι ήταν επαγγελματίας χορεύτρια.

Είχα μια παρόμοια εμπειρία χρόνια αργότερα. Ήμουν ένας νέος άνδρας που έκανε βαριά εργασία. Ο προκάτοχός μου ήταν 65 ετών.

* * * * *

Σταματήστε να παραπονιέστε για τα καταραμένα κουνούπια! Δεν αισθάνομαι κανένα να με τσιμπάει. Απλά τα βγάζεις από το μυαλό σου, επειδή δεν θέλεις να κουβαλάς άλλο το κανό!

Αυτό είπε ο πατέρας μου, ενοχλημένος, σε έναν από τους αδελφούς μου.

Αλλά όταν ήρθε η σειρά του να κουβαλήσει το κανό, έμαθε την αλήθεια.

Τα κουνούπια είχαν κατακλύσει το κανό. Επιτέθηκαν ανελέητα στον καημένο τον διάβολο που το κουβαλούσε. Είχε τα χέρια του γεμάτα και δεν μπορούσε να τα χαστουκίσει.

* * * * *

Όσο ήμουν ακόμα παιδί, σκέφτηκα να γράψω ημερολόγιο. Αλλά αποφάσισα να μην το κάνω. Σκέφτηκα ότι τα πιο ενδιαφέροντα πράγματα στη ζωή μου είχαν ήδη συμβεί.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν σκέφτηκα το μέλλον. Έκανα μια συμφωνία με τον πατέρα μου. Όταν θα ήμουν αρκετά μεγάλος, θα μετακομίζαμε στην καναδική

ερημιά και θα γινόμασταν παγιδευτές. Όντας μηχανικός, θα μου έλεγε πώς να χτίσουμε την ξύλινη καλύβα μας. Θα τον πλήρωνα με ούισκι και πούρα.

* * * * *

Μια μέρα η κυβέρνηση έκανε χρήση της απαλλοτρίωσης για να αγοράσει φτηνά κάποια από τη γη μας για έναν αυτοκινητόδρομο ταχείας κυκλοφορίας. Όταν οι μπουλντόζες άρχισαν να καταστρέφουν τον οπωρώνα μας, άρπαξα το τόξο και το βέλος μου και έτρεξα προς την πόρτα. Είχα κάθε πρόθεση να υπερασπιστώ το σπίτι μου! Οι γονείς μου με σταμάτησαν. Αναγκάστηκαν να με κλειδώσουν στο δωμάτιό μου.

Τελικά, είχαμε έναν αυτοκινητόδρομο ταχείας κυκλοφορίας που περνούσε μέσα από την αυλή μας. Τα πράγματα δεν ήταν τα ίδια μετά από αυτό. Δεν το σκέφτηκα τότε, αλλά είμαι σίγουρος ότι αυτό μείωσε σημαντικά την αξία μεταπώλησης του σπιτιού μας.

Μετά ο πατέρας μου άλλαξε καριέρα και μετακομίσαμε.

Προ-εφηβική και εφηβική ηλικία

Μεγάλωσα (το υπόλοιπο της διαδρομής) στη Δύση. Εδώ πέρασα τη μισή μου ζωή.

Μπορούσα να χαϊδέψω ένα άλογο στο ράντσο του γείτονα απλά περπατώντας στην άκρη της αυλής μου και περνώντας πάνω από τον φράχτη. Όπως όλοι οι επίδοξοι νεαροί καουμπόηδες, περνούσα πολύ χρόνο στην ύπαιθρο. Αλλά μου άρεσε επίσης να *διαβάζω βιβλία*.

Η οικογένειά μου ήταν μεγάλη. Αλλά ο συνολικός αριθμός των πτυχίων που κατείχαν τα μέλη της ήταν ακόμη μεγαλύτερος. Ενώ πήγαινα ακόμη στο δημοτικό σχολείο, ο πατέρας μου άρχισε να μου διδάσκει μερικές πολύ βασικές μαθηματικές έννοιες.

Ο πατέρας μου συχνά μπερδευε τα παιδιά του. Τα φώναζε με λάθος όνομα. Αυτό πάντα ενοχλούσε τη μητέρα μου. Ωστόσο, ισχυριζόταν ότι ήταν δικό της λάθος. Εξάλλου, εκείνη επέμενε να τους δώσει ονόματα. Εκείνος ήθελε να τους δώσει απλώς αριθμούς. Όπως ο διάσημος ντετέκτιβ Τσάρλι Τσαν.

Επιπλέον, στην οικογένειά μου τα αγόρια έπαιρναν συχνά τα ονόματα των θείων τους. Όταν κηδεύτηκε ο παππούς μου, ο πατέρας μου έσπρωξε τον αδελφό του και έδειξε μια κοντινή, αλλά πολύ παλιά, ταφόπλακα. Ήταν χαραγμένο με τα ίδια ονόματα με τα τρία αδέρφια! Το όνομά του ήταν στην κορυφή. Από τότε, τους το έλεγε: *Να θυμάστε, εγώ είμαι ο πρώτος στην ταφόπλακα!*

Αλλά μην έχετε λάθος εντύπωση! Η οικογένειά μου ήταν πολύ "λαϊκή". Αν είχατε γνωρίσει τον πατέρα μου, θα τον θεωρούσατε μάλλον *κτηνοτρόφο* παρά *καθηγητή πανεπιστημίου*. Τα πήγαινε τόσο καλά με τον επιστάτη όσο και με τους άλλους καθηγητές. Ίσως και καλύτερα!

Πολλά χρόνια αργότερα, ο FW αγόρασε ένα τουφέκι από αυτόν τον φύλακα. Είχε φτιάξει ο ίδιος το τουφέκι και μάλιστα του είχε δώσει και ένα όνομα: "Old Meat On The Table" (Παλιό κρέας στο τραπέζι). Ο πατέρας μου πήγε σε ένα σκοπευτήριο για να δοκιμάσει την ακρίβειά του. Έριξε τρεις σφαίρες σε έναν στόχο που βρισκόταν σε απόσταση μόλις 100 μέτρων. Ήταν ομαδοποιημένες τόσο κοντά η μία στην άλλη που μπορούσες να *καλύψεις και τις τρεις τρύπες της σφαίρας ταυτόχρονα με ένα κέρμα!* - Φυσικά, περίμενε δέκα λεπτά μεταξύ των βολών για να δώσει χρόνο στην κάννη να κρυώσει.

Έμαθα σκάκι όταν ήμουν ακόμα παιδί. Δεν προσπαθούσα καν να κάνω ματ στον αντίπαλο μέχρι να κάνω δύο πράγματα. Πρώτον, να πάρω όλα τα κομμάτια του. Δεύτερον, να χρησιμοποιήσω τα υπόλοιπα πιόνια μου για να πάρω πίσω τη βασίλισσα και τα δύο κάστρα μου. Προφανώς, αυτή η υπερβολή ήταν ταυτόχρονα εξονυχιστική και αναποτελεσματική.

Ένας από τους αδελφούς μου κατέπληξε τους πάντες νικώντας έναν πολύ ικανό σκακιστή μέσα σε πέντε λεπτά. Χρησιμοποίησε την αγαπημένη του αστραπιαία επίθεση με τη βασίλισσα. Ο αντίπαλός του ήταν πολύ απασχολημένος με την εφαρμογή ενός περίπλοκου σχεδίου για να το προσέξει.

Στο γυμνάσιο έπαιζα πολύ σκάκι. Σχεδόν πάντα με φοιτητές και καθηγητές. Γενικά, κέρδιζα δύο στις τρεις παρτίδες. Κέρδισα τον πατέρα μου στις τρεις τελευταίες παρτίδες που παίζαμε. Μετά έχασα το ενδιαφέρον μου για το σκάκι. Ήταν πολύ στατικό. Οι πραγματικά καλοί παίκτες έπρεπε να απομνημονεύουν παλιές κινήσεις από βιβλία σκακιού. Αυτό δεν ήταν για μένα.

Ο πατέρας μου γέλασε τελευταίος. Έφερε μια κυριολεκτική ιδιοφυΐα στο σκάκι για να με μαστιγώσει καλά. Εκείνη την εποχή, ήμουν επίσης άρρωστος σαν σκύλος με μόλυνση στο συκώτι. Για μήνες, ζούσα με τσάι, τοστ χωρίς βούτυρο και αυγά. Μου πήρε μήνες για να αναρρώσω πλήρως. Πάει ο *δίκαιος αγώνας!*

Στη συνέχεια, μου εξήγησε ότι υπάρχουν τρία επίπεδα σκακιστών.

Ο παίκτης του *πρώτου* επιπέδου, όπως και αυτός, *δεν έχει στρατηγική.*

Ο παίκτης *δεύτερου* επιπέδου, όπως εγώ, *έχει μία στρατηγική.*

Ο παίκτης του *τρίτου* επιπέδου, δηλαδή η σκακιστική ιδιοφυΐα, *έχει πολλαπλές στρατηγικές.* Επαναξιολογεί την όλη κατάσταση μετά από κάθε κίνηση. Στη συνέχεια επιλέγει την καλύτερη στρατηγική. (Αν ένας παίκτης του δεύτερου επιπέδου προσπαθήσει να κάνει κάτι τέτοιο, το συνηθισμένο αποτέλεσμα είναι το χάος).

Για λίγο καιρό, η οικογένεια εξακολουθούσε να παίζει χαρτιά. Αλλά οι ντόπιοι

δεν γνώριζαν τα παιχνίδια του Παλαιού Κόσμου που ξέραμε εμείς, οπότε δεν είχαμε κανέναν άλλο με τον οποίο να παίζουμε.

Ο πατέρας μου μας έγραψε όλους σε ένα μάθημα χορού. Μάθαμε φοξτροτ και βαλς. Αυτό δεν ήταν χρήσιμο για εμάς τους νέους. (Είχαμε ήδη μάθει τετράγωνο χορό στο δημοτικό σχολείο).

Η εφηβεία δεν ήταν μάλλον ούτε πιο δύσκολη ούτε πιο εύκολη για μένα από ό,τι για οποιονδήποτε άλλον. Αλλά ήταν διαφορετική. Δεν υπήρχε "εφηβική επανάσταση". Οι οικογενειακοί και εθνικοί μου δεσμοί με έκαναν απρόσβλητο από την "πίεση των συνομηλίκων". Ήμουν παρείσακτος. Τα πρότυπα μου ήταν απλά διαφορετικά.

Ο πατέρας μου κάποτε μου σχολίασε: *Ούτε ο παππούς σου ούτε εγώ είχαμε πολύ καλή γνώμη για τη δική μας [αντίστοιχη] γενιά. Το ίδιο ισχύει και για σένα.* - Αυτό δεν ήταν ούτε περιφρόνηση ούτε αλαζονεία... Χρόνια αργότερα, άκουσα έναν εξόριστο Ρώσο αριστοκράτη να λέει περίπου το ίδιο πράγμα.

Αντί να λέτε: *Αν τα άλλα παιδιά πηδούσαν από έναν γκρεμό, θα έκανες το ίδιο! Ένας καλός Γερμανός δεν πηδάει από τον γκρεμό!* - Αυτό ήταν πολύ αποτελεσματικό!

Είχα ήδη μάθει να μην δείχνω αδυναμία ή πόνο. Αυτό ενθάρρυνε τους βασανιστές. Ενώ ήμουν ακόμα στο λύκειο, το πήγα ένα βήμα παραπέρα. Διεξήγαγα δύο πειράματα ψυχολογίας.

Στο πρώτο πείραμα, κρατάω έναν αντίπαλο στο όριο μεταξύ του να με χτυπήσει και του να υποχωρήσει. Διατήρησα αυτή την ισορροπία εναλλάσσοντας μεταξύ προκλητικών και συμφιλιοτικών παρατηρήσεων.

Στο δεύτερο πείραμα, προσποιήθηκα ότι πίστευα ότι η κοροϊδία ήταν στην πραγματικότητα απλώς φιλικό πείραγμα. Στην αρχή, αυτό μπέρδενε τον αντίπαλο. Στη συνέχεια τον επιδείνωσε καθώς προσπαθούσε να εξηγήσει την πραγματική αρνητική του πρόθεση. Τελικά, κατάλαβε ότι έπαιζα μαζί του. Αντί να με εκνευρίζει εκείνος, εγώ εκνευριζόμουν εκείνος. Αυτό τον εξόργισε. Είχα ανταποδώσει την επίθεση στον επιτιθέμενο χωρίς να χρησιμοποιήσω ούτε βία ούτε αρνητική γλώσσα. Αυτό με ικανοποιούσε για πρακτικούς, ηθικούς και ακόμη και αισθητικούς λόγους.

Μου άρεσε το μάθημα δημοσιογραφίας στο λύκειο. Πρώτον, η καθηγήτρια ήταν όμορφη. Δεύτερον, μου άρεσε να γράφω.

Κάποτε ζήτησα από έναν μαθητή καθηγητή να χορέψουμε. Αυτό δεν ήταν κάτι που αφορούσε το σεξ. Απλώς σχετιζόμουν περισσότερο με άτομα της ηλικίας της (και μεγαλύτερα) παρά με τη δική μου ηλικιακή ομάδα. Εκτός αυτού, ήταν όμορφη και τα πόδια της έδειχναν υπέροχα με μίνι φούστα.

Χρόνια αργότερα συνάντησα μια νεαρή γυναίκα που είχε κάνει κάτι παρόμοιο. Μόνο που στην περίπτωση της επρόκειτο για ένα διεστραμμένο σεξ. Υποθέτω ότι

αυτό δείχνει ότι τα κορίτσια ωριμάζουν πιο γρήγορα από τα αγόρια. Και είναι πιο επιδέξια στο να παίρνουν αυτό που θέλουν.

Ανακάλυψα μια επαγγελματική έρευνα που σχεδιάστηκε για τη μέτρηση των πολιτικών και κοινωνικών απόψεων. Όλη η τάξη συμμετείχε σε αυτήν και πέρασα πολύ χρόνο με την κατάρτιση πινάκων και την ανάλυση.

Το ενδιαφέρον μέρος αυτής της έρευνας ήταν ότι δεν ήταν μονοδιάστατη, δηλαδή μια γραμμή. Ήταν δισδιάστατη, δηλαδή ένα επίπεδο. Υπήρχε ένας άξονας *x* και ένας άξονας *y*. Εμφανίζονταν οι συντεταγμένες των παραδοσιακών ιδεολογιών. Οι συντηρητικοί και οι κομμουνιστές βρίσκονταν πολύ μακριά στον άξονα *x*, αλλά πολύ κοντά στον άξονα *y*. Οι φιλελεύθεροι και οι φασίστες ήταν πολύ μακριά μεταξύ τους στον άξονα *y*, αλλά κοντά μεταξύ τους στον άξονα *x*.

Αυτό καταδεικνύει τις μερικές φορές περίεργες ομοιότητες μεταξύ κατά τα άλλα ριζικά διαφορετικών ιδεολογιών. (Οι δικές μου συντεταγμένες ήταν πολύ μακριά από οποιουσδήποτε άλλους).

Πέρα από αυτό, αργότερα παρατήρησα σε ένα μάθημα ηθικής στο κολέγιο ότι δύο άνθρωποι μπορούν να δώσουν την ίδια απάντηση για δύο εντελώς διαφορετικούς λόγους. Το να τους βάλουμε στην ίδια κατηγορία θα ήταν εξαιρετικά ανακριβές.

Ακολουθεί ένα παράδειγμα.

Ο καθηγητής ηθικής του πανεπιστημίου μου ανέφερε το δικό του ηθικό δίλημμα στην τάξη.

Τις τελευταίες ημέρες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ήμουν ένας νεαρός υπολοχαγός. Το κράνος μου ήταν πολύ μεγάλο για το κεφάλι μου. Μου δόθηκε η αποστολή να πάω με ένα τζιπ στις γερμανικές γραμμές και να διαπραγματευτώ την παράδοσή τους. Πήρα μερικούς άνδρες μαζί μου.

Όταν το τζιπ μου έφτασε στις γερμανικές γραμμές με λευκή σημαία ανακωχής, οι άνδρες των SS με χαιρέτησαν έξυπνα. Λίγο πιο κάτω στο δρόμο, συναντήσαμε φορτηγά που οδηγούσαν Γερμανοί στρατιώτες. Στο πίσω μέρος των φορτηγών υπήρχαν κάτι που έμοιαζε με κρατούμενους στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Αμέσως μόλις βγήκαμε εκτός οπτικού πεδίου, ακούσαμε πυρά πολυβόλου. Σκεφτήκαμε ότι μάλλον ήταν οι Γερμανοί που σκότωναν τους αιχμαλώτους. Σκεφτήκαμε αν θα έπρεπε να γυρίσουμε πίσω και να προσπαθήσουμε να τους βοηθήσουμε.

Αποφάσισα να μην το κάνω. Σκέφτηκα ότι οι λίγοι από εμάς στο τζιπ μάλλον δεν θα μπορούσαν να τους σώσουν ούτως ή άλλως. Αλλά αν η αποστολή μας να κανονίσουμε την παράδοση δεν εκτελούνταν, οι μάχες μπορεί να ξαναρχίσουν και

να σκοτωθούν πολύ περισσότεροι άνθρωποι.

Έκανα το σωστό;

Όταν τον συνάντησα στο διάδρομο μετά το μάθημα, τον παρηγόρησα: *Νομίζω ότι έκανες το σωστό. Θα ήταν κρίμα, αν τραυματίζονταν περισσότεροι άνδρες των SS!*

Ένα αμήχανο βλέμμα εμφανίστηκε στο πρόσωπό του για μια στιγμή. Στη συνέχεια χαμογέλασε. Ίσως του ήρθε στο μυαλό ποιος ακριβώς του το είχε πει αυτό.

Το λύκειο με έκανε να βαριέμαι. Πάντα προσπαθούσα να τελειώσω τις εργασίες μου στην αίθουσα μελέτης. Με αυτόν τον τρόπο, είχα περισσότερο χρόνο να διαβάσω βιβλία πανεπιστημιακού επιπέδου το βράδυ. Κυρίως φιλοσοφία, ιστορία και λίγη πολιτική. Ο κατάλογος των αριστούχων ήταν αυτονόητος.

Χάρη στα μαθήματα του θερινού σχολείου, μπόρεσα να παραλείψω το τελευταίο έτος.

Τελείωσα ένα μάθημα ενός εξαμήνου σε τρεις ημέρες, έδωσα εξετάσεις την τέταρτη ημέρα και πήρα άριστα.

Ενώ ήμουν ακόμα στο λύκειο, παρακολούθησα ένα μάθημα στο κολέγιο για το πώς να παίζω στο χρηματιστήριο. Το έκανα κι εγώ. Την πρώτη χρονιά, έδωσα προσοχή και έβγαλα χρήματα. Τη δεύτερη χρονιά, απλά άκουγα τον χρηματιστή μου και τα έχασα. Τουλάχιστον εντυπωσίασα τις φοιτήτριες.

Πέρασα ένα καλοκαίρι με τον πατέρα μου, όταν εργαζόταν στη NASA για το διαστημικό λεωφορείο. Μείναμε σε ένα συγκρότημα διαμερισμάτων ακριβώς δίπλα στο πανεπιστήμιο. Μου άρεσε να αράζω γύρω από την πισίνα. Έπαιζα σκάκι και παρακολουθούσα τις όμορφες νεαρές φοιτήτριες με τα μπικίνι. Μερικές φορές έπαιζαν σκάκι μαζί μου. Αλλά "έκλεβαν". Δηλαδή έσκυβαν πάνω από τη σκακιέρα για να προσπαθήσουν να μου αποσπάσουν την προσοχή με το ντεκολτέ τους. Αυτό ήταν κατά *το ήμισυ* επιτυχές. Ναι, κοίταξα. Όχι, δεν τις άφησα να κερδίσουν.

Η υποψηφιότητα σε μία από τις στρατιωτικές ακαδημίες των ΗΠΑ ήταν ένα φτερό στο καπέλο μου. Αλλά, ειλικρινά, υποψιάζομαι ότι οφειλόταν σε μεγάλο βαθμό στις οικογενειακές διασυνδέσεις και στην αντιδημοτικότητα του πολέμου του Βιετνάμ. Οι γονείς μου ήταν σε στενή επαφή με βουλευτές, γερουσιαστές και κυβερνήτες, οι οποίοι κατά καιρούς περνούσαν από το σπίτι μας.

Όταν μπήκα στο γραφείο του, ο στρατιωτικός γιατρός που επρόκειτο να με εξετάσει σε σχέση με τον διορισμό μου σε στρατιωτική ακαδημία των ΗΠΑ, με κοίταξε και είπε: *Είσαι από στρατιωτική οικογένεια, έτσι δεν είναι;* - Δεν ήξερα ακριβώς πώς να απαντήσω. Από τη μία πλευρά, ναι, υπήρχαν πολλοί στρατιώτες

στην οικογένειά μου. Από την άλλη, οι περισσότεροι από αυτούς ήταν μερικές γενιές πίσω... Επιπλέον, η οικογένειά μου είναι πολύ "δημοκρατική" με την έννοια ότι συχνά έχουμε συγγενείς που πολεμούν και στις δύο πλευρές ενός πολέμου!

Αν και είχα διάφορα ενδιαφέροντα, τίποτα δεν μου άρεσε ως *καριέρα*. Παρακολούθησα το κρατικό πανεπιστήμιο για δύο χρόνια προκειμένου να θεωρηθώ "μορφωμένος" κατά τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Αλλά αντί να επιδιώξω ένα πτυχίο, παρακολούθησα μόνο τα μαθήματα που μου άρεσαν ή θεωρούσα χρήσιμα. Και σε αυτά δεν περιλαμβάνονταν οι επιχειρήσεις.

Είχα αρκετές πιστωτικές μονάδες στην ειδικότητά μου στην ξένη γλώσσα για ένα πτυχίο Bachelor, αλλά θα χρειαζόταν να παρακολουθήσω άλλα δύο χρόνια "μηδενικών μαθημάτων" για να πάρω ένα πτυχίο. Δεν έβλεπα κανένα νόημα σε αυτό. Τα μαθήματα που μου άρεσαν ήταν η φιλοσοφία και η δημιουργική γραφή.

Φυσικά, το καλύτερο μέρος του κολεγίου ήταν το χαμόγεμα με την κοπέλα μου.

Εκείνη την εποχή, ήταν πραγματικά δυνατό, και όχι ασυνήθιστο, για έναν φοιτητή να δουλέψει για να περάσει το κολέγιο *χωρίς* δάνειο ή υποτροφία! Αυτό έκανα εγώ.

Λυπάμαι για τους σημερινούς μαθητές!


NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENKAMPFGRUPPE

Der Kampf geht weiter !

Seitung Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Weltbewegung. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Millionen von Menschen, Vertriebenen, Flüchtlingen und Verbannten haben nicht aufgegeben, das Kampf der gesamten Welt unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind künftige arbeitsfähige Völker und Kampfgemeinschaften werden Schicksal am Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist eine, nicht zu verwirren, aber die Größe des biologischen Völkertums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorerwähnte Kampf ist eben dabei, das Volkstum – gegen alle weißen Völker (?) – zu heilen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwindung und Kampfschulung.

Ob "Jagd" oder "Kampf", ob in Wäldern oder in Hauskämpfe, ob auf Freizeitanlagen, bewacht oder auf einem Schlachtfeld anderer Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck


TROTZ VERBOT NICHT TOT !


Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων
www.nsdapao.org
#1005 19.04.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Εμπρόσθια αναφορά
Συνέντευξη με τη Molly**
Τρίτο μέρος

NSK: Τα τρέχοντα έργα σας είναι προσωρινά φιλοσοφικά και σχετίζονται με την τέχνη.

Περπατάτε τις απόψεις σας σχετικά με τον αντίκτυπο αυτών των θεμάτων στην πολιτική.

Molly: Ναι, και ο Στρατός της Ανθρωπότητας (www.kampfbewegung.com/anti.html). Έργο φέρει στις 21 σελίδες τώρα, και έχει πολλά ακόμα να κάνει. Η μέλη του Ε' Παγκοσμίου Πολέμου είναι ένα απίστευτο ναρκαϊκό πληθυσμιακό Αναζητά πληθυσμιακό για ένα πρόγραμμα και βρισκόμαστε άλλα δύο προγράμματα που πρέπει να ερευνήσουμε. Αποφάσισαν λίγο σαν να είναι οργανωμένοι, που ζητάει το θαμμένο παρόντων. Ένα παρόντων που θα προσπαθούσαν να μην έρθει στο φως.




the NEW ORDER
Number 179 (179) Printed 1975 April 26, 2017 (179)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and new thinking.

Whether "Jagd" or "Kampf", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck


TROTZ VERBOT NICHT TOT !

**Το NSDAP/AO είναι το μεγαλύτερο στον κόσμο
Προμηθευτής εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας!**

Έντυπα και διαδικτυακά περιοδικά σε πολλές γλώσσες

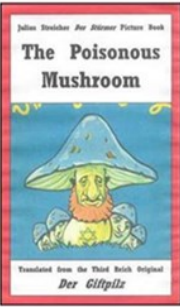
Εκατοντάδες βιβλία σε πολλές γλώσσες

Εκατοντάδες ιστοσελίδες σε πολλές γλώσσες

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com



**SS Defender
against Bolshevism**
by Reichführer SS Heinrich Himmler
**FOR DANMARK!
MOD BOLCHEVISMEN!**
Translated from the SS Original



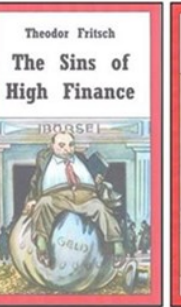
**The Poisonous
Mushroom**
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz



**Hitler
in Italy**
**HITLER
in ITALIEN**
English / German / Deutsch / English



**SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family**



**Theodor Fritsch
The Sins of
High Finance**



**Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild**
English - German / Deutsch - English



NSDAP/AO
Fight Back!



nsdapao.org

**Contact us to
find out how
YOU can help!**